

Ўзбекистон – келажаги буюк давлат

ҲАЛҚ СҮЗИ

1991 йил 1 январдан чиқа бошлаган

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ МАЖЛИСИ ВА ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ВАЗИРЛАР МАҲКАМАСИННИГ ГАЗЕТАСИ

2002 йил 11 январь жума
Сотуда эркин нарҳда № 8 (2836)

Кирқ хунарли йигит

«Бир йигита қирқ хунар оз», дейшиади. Бу гап гүё Бухоро шахридаги «Р. А. Бақоев» ётиқ хиссодорлик жамияти азоларига аталағандай. Негаки, бу корхонада шиловчи ҳар бир йигит чилангар, пайвандловчи, рассом, дизайни каби бир неча касб әсасидир. Шу босе уларнин қўлида сайқал топған төмір дарвазалар, металл чамбарларни бамисоли санъат асарлари сифатидаги баҳолаш мумкин. Агар турла нақшлар билан безатиган буюлар бугунги кунда Эроннинг Ўзбекистондаги эличонаси, Бухоро нефтиң қайта шиша заводи, Шуртган газ-кимё маҗмуни, Берлиндаги Ўзбекистон эличонаси, шунингдек, 90 дан ортиқ банклар, лицей ва коллежларнинг ҳөвлиларига ўзача чирой баҳш этиб туреганини айтсан, фикримиз мубобага эмаслигига ишонасиз.

СУРАТДА: пайвандлович Алишер Шерназаров.

Собир ЗУФАРОВ (ЎзА) олган сурат.

Шарҳловчи минбари

Бирор жамоада раҳбарнинг қандайлиги ҳақида сўз кетганда беихтиёр ҳадиси шарифларда ўқиганин – «Ҳар кимга ўзига яраша раҳбар насиб этади» деган сўзлар ёдимга тушаверади. Дарҳакиат, ҳаётдаги оруптаримизни рўбга чиқариш борасидаги жамоа етакчизининг ўрни бекиёсдир. Агар у меҳрибон, гамхўр, ҳар бир одамнинг ҳолатига туша оладиган бўлса, эршилдиган самара ҳам шунгич муносаб бўлади. Аксинча, ўз биланнидан колмайдиган, «менинг гапим – конун» қабилида ишлайдиган амалдор (анингро амаллар) кўпларни ўзидан бездиради, ихлосини қайтаради.

Фalonchi яхши одам, деб кўйини бўлди. Лекин яхши раҳбар бўлиш учун яхши одам бўлишининг ўзи киоя эмас экан да. Ҳаммага бўйдай яхши кўриниш учун, фикримиз иккисизламачи бўлиш керак. Узидан ва ўзгалардан талаб қилиб ишлайдиган, қатъиятли, қаттиқулидиган, раҳбар юкоридаги мезонда ўлчанса, қандай баҳо олиши мумкин? Эсимдик, «қайта куриш» деб аталаған замонда раҳбарни жамоа танлаши удум бўлди. Ҳали ўз тафаккурни ўзгартирив ултурмаган одамлар айрим жойларда юмшоқ таънатли, бирорига қаттиқ гапирломайдиган, безор кишиларни сайлай бошлашибди. Бунинг отини «демократия», «ошкоралик» деб кўйдилар. Бу хатонинг жаборини эса ҳалқ тортид.

Мустакиллик раҳбарга эркинлик берди. Натижада ишнинг кўзини билдишган, омилкор холимлар яхши томонларини намоён этиш имкони ту-

РАҲБАР ТАФАККУРИ

иляди. Ноуда раҳбарлар эса, сун юзасига қалқиган пўкақдек, эл кўзиди. Раҳбарнинг ўз ўрнига узуклари кўзделек мос тушиши кўнглаб одамларни бахтири. Тасодиф туфайли масъул лавозимга ўтирган бошлини эса нафаси кати ўзини, айни тайтада юкори одорлар обрўйини ҳам тушириб юборади.

Натижанган волятининг Ўчи туманида Мўминов номли жамоа ҳўжалигини Рустамжон Исламтулаев ране бўлдию ҳамманинга зарига тушди. Режалар мутасил бажарилган, энг муҳими, ҳалқнинг кайфияти баланд. Кўп ўтмай раис қўшни Наманган туманига бўлди. Натижада сурдик. «Ҳеч қандай сир ўй ўй», – дейди у. – Ҳалқнинг орзуни нима? Ал-

батта, яхши яшаш. Ишларни шу максадга ҳамоңанг таскил этиш ютуқлар калитидир. Бу йўлга тўйсўн бўйи муввафикациятга эришиб ўзларни.

Ҳалқ орзуни билан яшаш. Мамлакатимизда амалга оширилаётган ислоҳотларни бош максади шу эмасми! Юртбoshimizning тунанни ташкилган ташкилларни амалга оширилади.

Гапнишни ташкилларни амалга оширилади.

тун жамиятдан норози бўлади. Ҳашандай пайтда ҳалиги раҳбарга «Элга қайишомасант», ёч ғўлмаса ҳалқат берма».

Ҳалқ орзуни билан яшаш. Мамлакатимизда амалга оширилаётган ислоҳотларни бош максади шу эмасми!

Гапнишни ташкилларни амалга оширилади.

